

Stk. 5 og 6 præciserer afgrænsningen mellem reglerne om opløsning og visse andre regler til beskyttelse af forsikringstagerne.

Efter *stk. 7* kan Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring efter *stk. 3* ikke påklages til Erhvervsankenævnet. Adgangen til administrativ rekurs er udelukket, da spørgsmålet om konkursbegæringens lovlighed afgøres af skifteretten. Skifterettens afgørelse kan indbringes for landsretten, og der er derfor ikke behov for andre klagemuligheder over Finanstilsynets beslutning.

Til § 264

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen indeholder særlige konkursregler for forsikringsselskaber, der supplerer konkurslovens regler.

Efter *stk. 2* kan skifteretten kun efter forhandling med Finanstilsynet udpege kurator. Dette skyldes ønsket om, at Finanstilsynet, som sagkyndigt organ kan stille sin ekspertise til rådighed for skifteretten. Det samme synspunkt ligger bag reglen i *stk. 3*. Herudover skal Finanstilsynet generelt varetage forsikringstagerens interesser, hvilket vanskeligt kan lade sig gøre, hvis Finanstilsynet er uvidende om konkursens forløb. *Stk. 4 og 5* svarer til aktieselskabslovens § 128.

Stk. 3 giver Finanstilsynet ret til at deltage i møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger. Udkast til regnskab og udlodning i konkursboet skal sendes til Finanstilsynet.

Stk. 4 svarer til aktieselskabslovens § 128, *stk. 1*.

Stk. 5 vedrører registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 6 fastsætter, at konkurslovens tvangsakkordinstitut med Finanstilsynets tilladelse kan finde anvendelse på forsikringsselskaber. Det er især i de tilfælde, hvor bestandsoverdragelse ikke er mulig, at det kan være en fordel at anvende tvangsakkord i stedet for konkurs. Det er alene selskaber, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, der kan anvende tvangsakkord, idet et insolvent livsforsikringsselskabs bestand altid skal tages under administration, jf. forslaget § 219.

Bestemmelsen fastlægger desuden, at Finanstilsynets tilladelse ved tvangsakkord af genforsikringsselskaber erstatter konkurslovens tiltrædelseserklæringer. Efter konkurslovens almindelige regler om tvangsakkord skal 40 pct. af fordringshaverne (kreditorerne) tilslutte sig åbning af tvangsakkordforhandling. De kreditorer, som tilslutter sig dette, skal endvi-

dere repræsentere mindst 40 pct. af fordringernes størrelse. I forsikringsselskaber, hvor virksomheden helt eller i overvejende omfang er genforsikringsvirksomhed, kan det imidlertid være vanskeligt at opnå den fornødne tilslutning. Dette hænger sammen med den særlige kreditorsammensætning, som ofte består af et stort antal udenlandske kreditorer med små fordringer mod selskabet. Meget ofte vil kontakten til kreditorerne endvidere ske via mæglere, således at forsikringsselskabet ikke selv har det totale overblik over sine kreditorer. Det vil derfor især være vanskeligt at opfylde konkurslovens krav om at de kreditorer, der tiltræder åbning af tvangsakkordforhandling, skal repræsentere mindst 40 pct. af fordringernes størrelse. Det kan endvidere være svært at opgøre fordringernes størrelse, når mange kreditorer (forsikringstager) alene har teoretiske (latente) krav over for forsikringsselskabet. Bestemmelsen tillader derfor visse afvigelser fra konkurslovens regler om tvangsakkord, herunder kravet om tiltrædelseserklæringer med henblik på at sikre, at genforsikringsselskaber kan afvikles ved tvangsakkord.

Finanstilsynet skal ved sin tilladelse påse, at selskabet har rettet henvendelse til samtlige kendte kreditorer med henblik på at indhente tiltrædelse til, at der åbnes tvangsakkordforhandlinger. Det er endvidere en betingelse, at 40 pct. af de kreditorer, som svarer på genforsikringsselskabets henvendelse, tiltræder åbning af tvangsakkordforhandlinger. Det er som anført oven for ikke fundet relevant at stille krav om, at disse kreditors krav også skal udgøre 40 pct. af de kendte fordringer, idet netop fastsættelsen af fordringernes endelige størrelse særligt i genforsikringsselskaber volder vanskeligheder. Da hovedvægten af fordringerne ofte vil kunne udgøre krav, der først vil kunne endeligt opgøres efter en meget lang årrække, vil det heller ikke være relevant at stille en yderligere betingelse om, at en vis andel af de kendte og opgjorte fordringer skal have tiltrådt anmodningen.

En skyldner, som søger tvangsakkord, skal ifølge konkurslovens § 165 rette henvendelse til to tillidsmænd, der registrerer samtlige skyldnerens aktiver og passiver. Tillidsmændene udarbejder endvidere en statusoversigt, der bl.a. indeholder hver fordringshavers navn og adresse samt de enkelte fordringers størrelse. Genforsikringskontrakter er ofte udformet således, at mange kreditorer ikke på et givet tidspunkt vil kunne anmelde et endeligt krav mod genforsikringsselskabet, idet skadesopgørelsen afhænger af faktorer, som kun vanskeligt kan dokumenteres på tidspunktet for tvangsakkordens åbning.